

Arrest

nr. 78 418 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C) nationaliteit te zijn, op 9 december 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 oktober 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 9 november 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 december 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. BOHI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 16 juni 2010 een aanvraag tot vestiging in als bloedverwant in opgaande lijn.

1.2. Op 29 oktober 2010 werd verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) gegeven.

1.3. Verzoeker diende op 1 december 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Tegen de in punt 1.2. vermelde beslissing stelde verzoeker op 2 december 2010 een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad verwierp dit beroep op 15 februari 2011 bij arrest nr. 55 940.

1.5. De in punt 1.3. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf werd door de gemachtigde van de staatssecretaris op 11 oktober 2011 ongegrond bevonden. Deze beslissing werd betekend op 9 november 2011. Verzoeker diende hiertegen een schorsings- en annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad verwierp dit beroep op 26 maart 2012 bij arrest nr. 78 009.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris besliste op 11 oktober 2011 eveneens tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Deze beslissing werd betekend op 9 november 2011 en is de thans bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie en Asielbeleid genomen op 11/10/2011 wordt aan :

L.K.M.A.-F. (...)van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 09/12/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. Art. 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Attendu que la partie adverse a motivé sa décision comme suit: 'de betrokkene verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden heeft. Artikel 7,all+2 van de wet van 15 december 1980";

Attendu que la présente décision est entachée de vices violant les articles 2 et 3 de la loi précitée; Que, par effet déclaratif, le requérant demeure dans le Royaume de Belgique comme un candidat a la régularisation de séjour; Que le 27 novembre 2010, il a introduit une demande d'autorisation de séjour sur pied de l'article 9 ter de la loi du 15 décembre 1980 auprès de monsieur le Secrétaire d'Etat a la politique de migration et d'asile pour raisons médicales;

Que le requérant, âgé de 68 ans est atteint d'affections chroniques (cirrhose hépatique A+hépatite C active et d'hypertension artérielle) diagnostiquée en 2010;

Qu'il est suivi régulièrement par Docteur Jean-Marc Maisin et par madame Floriane Ausloos;

Que d'après ces deux spécialistes, un suivi regulier da l'intéresse est nécessaire (gastro-entérologie) et que la durée du traitement est de ce 6 a 12 mois;

Qu'outre cette terrible maladie, le requérant souffre aussi d'une hypertrophie prostatique symptomatique qui a nécessité a deux reprises son hospitalisation et une opération le 12 octobre 2010; Que la motivation du présent attaque ne fait mention d'aucun des éléments de la demande de l'intéresse ;Qu'il ne fait dès lors, aucun doute que la décision prise par la partie adverse a l'encontre du requérant en date du 11 octobre 2011 n'a pas respecté les exigences de la loi du 29 juillet 1991; Que la décision attaquée est donc inadéquate et stéréotypée et Attendu que la motivation exigée par la loi précitée consiste en l'indication dans l'acte de considération de droit et de fait servant de fondement d la décision; Que dans la présente affaire le requérant ne comprend pas la décision prise a son encontre

au regard de son état de santé très préoccupant; Qu'il convient de souligner que la motivation d'une décision doit permettre à son destinataire de comprendre en fait et en droit le fondement de la décision; Que de ce qui précède, le moyen développé par l'intéressé est sérieux;"

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"(...) De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers kritiek volledig indruist tegen de feiten. Verzoeker lijkt uit het oog te zijn verloren dat zijn aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet reeds onderzocht werd op de gegrondheid en dat de aanvraag op 11 oktober 2011 ongegrond werd bevonden. De aandoening van verzoeker werd wel degelijk onderzocht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, doch er werd geoordeeld dat de zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in Kongo, waardoor hij niet geregulariseerd dient te worden op basis van medische gronden. Verder bevat de bestreden beslissing zowel de juridische grondslag, zijnde artikel 7 alinea 1, 2° van de vreemdelingenwet, als een motivering in feite, zijnde verzoeker verblijft langer in het Rijk dat de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijst e leveren dat deze termijn overschreden werd, op grond waarvan de beslissing werd genomen. Verzoeker slaagt er niet in deze motivering te weerleggen. Een schending van de motiveringsplicht werd niet aangetoond. Het eerste middel is niet ernstig."

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

2.4. Verzoeker koestert de verwachting dat de bestreden beslissing motiveert aangaande elementen die hij kenbaar gemaakt heeft in zijn in punt 1.3. bedoelde aanvraag, maar de Raad ziet niet in waarop die verwachting gestoeld is, nu verzoeker samen met de bestreden beslissing ook de in punt 1.5. bedoelde beslissing betekend kreeg, waarbij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen op een gemotiveerde wijze werd verworpen.

2.5. De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten en is gesteund op eigen overwegingen. In deze is aan de formele motiveringsplicht voldaan aangezien de beslissing motiveert in het licht van artikel 7, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan in welke mate de formele motieven hem niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen.

Het eerste middel is ongegrond.

2.6. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van artikel 3 EVRM.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Attendu que l'attaché de madame la secrétaire d'Etat à la politique de migration et d'asile a motivé sa décision par des considérations non conformes à la situation personnelle du requérant; Attendu que l'article 3 de la convention internationale précitée et directement applicable en droit beige stipule que "nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumain ou dégradants" ; Que dans la présente affaire, exécuter la mesure d'éloignement prise le 11 octobre 2011 à l'égard du requérant et lui notifié le 9 novembre 2011 en mains propres via l'administration communale de la ville met gravement en péril sa santé très préoccupante ; Qu'il est atteint de pathologies graves, dont ses médecins traitants estiment qu'elles ne peuvent être adéquatement soignées dans le royaume; Que la décision prise par la part ie adverse à son égard le 11 octobre 2011 constitue sans l'ombre d'aucun doute un traitement inhumain et dégradant interdit par l'article 3 de la convention européenne des droits de l'homme précitée ; Que retourner en république du au Congo dans la situation de chaos

actuel est synonyme d'empêchement a bénéficier de soins de qualité en Belgique ; Qu 'a présent, le peuple gronde mais Kabila ne rompt pas encore ; Que les affrontements opposent depuis le 5 décembre 2011, des manifestants aux farces de l'ordre dans plusieurs villes de la République démocratique du Congo à la veille de la publication des résultats de l'élection présidentielle du 28 novembre 2011; Que selon human rights watch, au moins 18 personnes sont mortes lors des violences qui précédé le scrutin, dont les partis d'opposition affirment qu 'il a été entaché de fraudes et d'irrégularités ; Qu 'outre la situation la situation politique qui prévaut dans le pays natal du requérant, les risques d'aggravation de la cirrhose et de cancer du foie sont très grands en cas de retour de celui-ci au Congo ; Que dans le pays du requérant, rien ne marche dans les hôpitaux; Que tout y est délabré et que rien en réalité ne fonctionne correctement (défaut d'approvisionnement ,coûts des médicaments et coût de la vie, le pays est au bord de l'explosion depuis l'élection présidentielle du 28 novembre 2011, les élections sont grugées selon les congolais pour imposer d' un grand peuple, un imposteur pour servir des intérêts des occidentaux, en la personne de Kabila..., rien n'y fonctionne Que de ce qui précède le second moyen de défense est en l'espèce sérieux;"

2.7. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen :

"(...) De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in het kader van de aanvraag 9ter onderzocht werd welke behandeling verzoeker nodig heeft en of deze beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. Uit de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd bevonden, is gebleken dat zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn. Verzoeker brengt geen enkele element bij dat enige twijfel doet reizen omtrent de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer en de bevindingen zoals weergegeven in de beslissing tot ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In ieder geval heeft verwerende partij de eer te wijzen op de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens die zelf een hoge drempel hanteert inzake medische zaken sinds de zaak D. t. Verenigd Koninkrijk. Diezelfde hoge drempel werd in 2008 bevestigd door het arrest N. t. Verenigd Koninkrijk. Voormelde zaak handelde over de uitzetting van een hiv-positieve vrouw van het Verenigd Koninkrijk naar Oeganda. Zonder medicatie en behandeling zou haar levensverwachting volgens dokters ongeveer een jaar bedragen. Het Hof benadrukte dat er slechts sprake kan zijn van een schending van artikel 3 EVRM in het zeer uitzonderlijk geval ("a very exceptional case"), wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42) . Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst : de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel « in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn », kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42). De Grote Kamer, die de hoge drempel handhaafde, kwam tot de conclusie dat er geen sprake was van de zeer uitzonderlijke omstandigheden zoals in voornoemd arrest D. v. The United Kingdom en besloot dat haar uitzetting niet in strijd zou zijn met art. 3 van het EVRM. Het Hof heeft bijgevolg een zeer bewuste keuze gemaakt om in Grote Kamer de hoge drempel zoals gehanteerd sinds voornoemd arrest D. v. The United Kingdom te behouden ("maintain the high threshold, only in a very exceptional case") . Gelet op het hierboven beschreven belang dat onze wetgever heeft willen toekennen aan het EVRM en de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij de vraag of een verblijfsrecht om ernstige medische redenen moet worden toegekend, is deze hoge drempel dan ook bepalend bij de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Mede gelet op de zeer hoge drempel die het EHRM hanteert sinds de zaak D. t. Verenigd Koninkrijk moet verzoeker dan ook aantonen dat zijn actuele medische toestand dermate ernstig en kritisch is dat er dwingende humanitaire gronden zijn om hem een machtiging tot verblijf om medische redenen te geven. Dit laat verzoeker in casu na te doen, waardoor hij geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk maakt.Het tweede middel is niet ernstig."

2.8. Voor zover verzoeker opwerpt dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 3 EVRM, gelet op zijn gezondheidstoestand, dient de Raad op te werpen dat verzoekers gezondheidstoestand beoordeeld werd in het licht van de in punt 1.3. bedoelde aanvraag. Er werd op basis van een advies van een ambtenaar-geneesheer geoordeeld dat de zorgen voor verzoekers aandoeningen beschikbaar en toegankelijk zijn in Congo. Het bij de Raad ingesteld schorsings- en annulatieberoep tegen de in punt 1.5. bedoelde beslissing werd verworpen bij arrest nr. 78 009 van 26 maart 2012. Door

louter opnieuw te verwijzen naar zijn gezondheidstoestand en bij zijn verzoekschrift stukken dienaangaande te voegen, toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing artikel 3 EVRM schendt.

2.9. Waar verzoeker nog de algemene toestand in Congo inroept en betoogt dat deze een belemmering vormt voor het verkrijgen van de nodige zorgen voor zijn aandoeningen, dient de Raad op te merken dat artikel 3 EVRM vereist dat de verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat, in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, zij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt zal zijn beweringen moet staven met een begin van bewijs, zodat inzonderheid een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, zoals geuit in onderhavig verzoekschrift, op zich niet volstaan om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Men moet *“concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen”* (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). In casu laat verzoeker na een begin van bewijs bij te brengen dat de algemene toestand in Congo specifiek voor wat betreft zijn aandoeningen als gevolg heeft dat hij niet de nodige zorgen ervoor kan ontvangen.

Het tweede middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA